22/01/2023

Ονομαστήρια του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστάσιου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

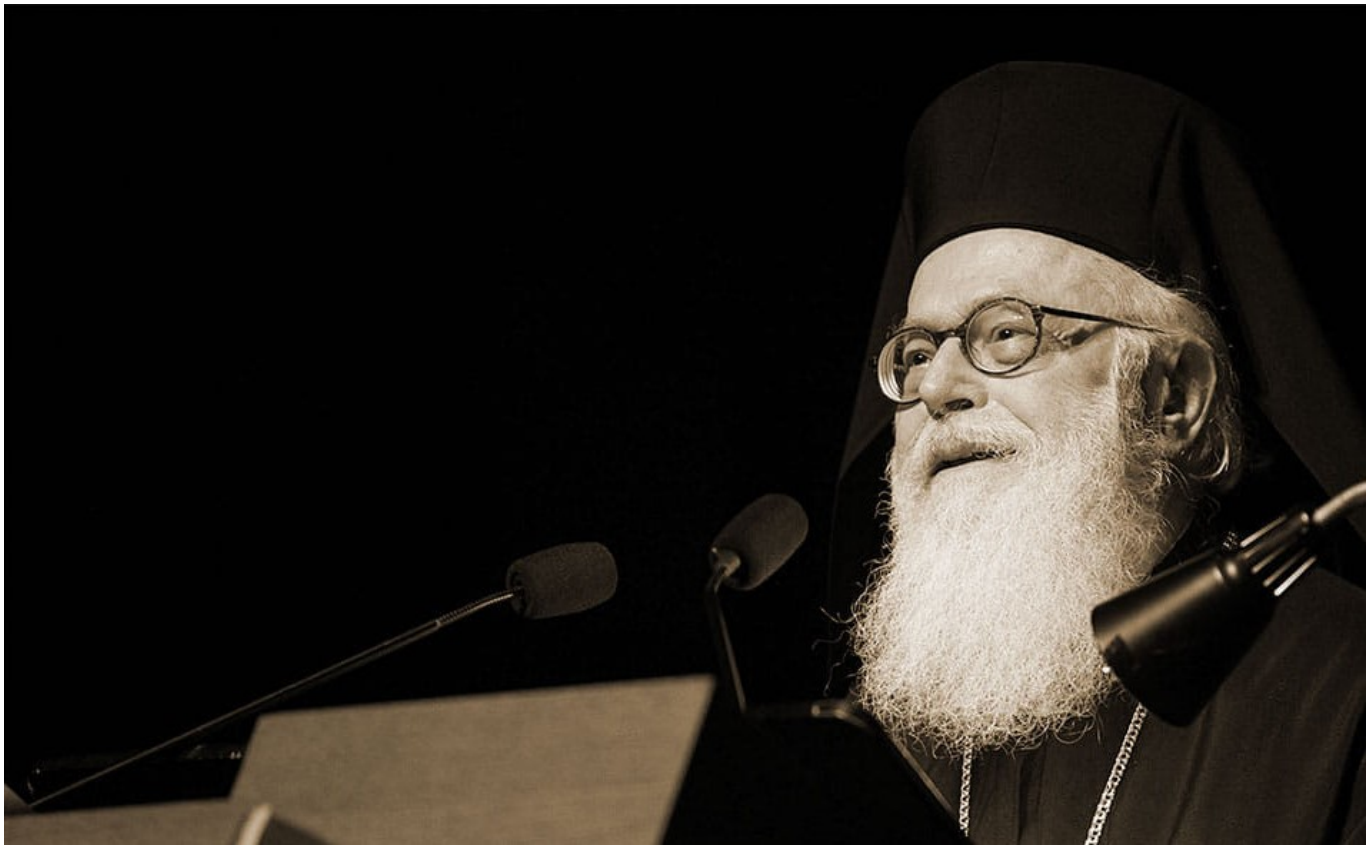

Τα ονομαστήρια του άγει σήμερα, Κυριακή 22 Ιανουρίου 2023, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος.

Κληρικοί και υπάλληλοι της Εκκλησίας της Αλβανίας εξέφρασαν την ευγνωμοσύνη τους στην επίσημη σελίδα της στο facebook, γράφοντας:

“Ευχόμαστε χρόνια ευλογημένα, γεμάτα φως, δύναμη και αγάπη Χριστού προς την κατεύθυνση του ορθόδοξου γκρίζου της Αλβανίας! Ευγνωμοσύνη για όλα όσα έκανε και κάνει για την αναβίωση, ανάπτυξη και ενίσχυση της Αυτοκεφαλικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας! Ευτυχισμένος για πολλά χρόνια”!

Ο Μακαριώτατος πρόσφατα συμπλήρωσε 50 χρόνια από την ημέρα όπου χειροτονήθηκε Επίσκοπος. Ήταν 19 Νοεμβρίου 1972 όταν Αρχιμανδρίτης και Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών Αναστάσιος Γιαννουλάτος λάμβανε

από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμο Α‘ τον τρίτο βαθμό της ιερωσύνης υπό τον τίτλο του Επισκόπου Ανδρούσης.
Η ημέρα αυτή θα αποτελούσε αφετηρία για την μεγάλη ιεραποστολική και ποιμαντική δράση του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου ο οποίος από το γεώργιον της ιεραποστολής στην Αφρική έφτασε στον Θρόνο της Αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας, την οποία ανασυγκρότησε και μέσα στην πορεία των 31 χρόνων παρουσίας του θα λέγαμε ότι την σφράγισε ανεξίτηλα με το αθόρυβο έργο το οποίο συνεχίζει.

Ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος

Ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας Αναστάσιος (Γιαννουλάτος του Γερασίμου) γεννήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 1929 στον Πειραιά. Υπήρξε προηγουμένως επίσκοπος Ανδρούσης, καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και γενικός Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Μετά τα εγκύκλια μαθήματα σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών όπου και έλαβε το πτυχίο του το 1952. Παράλληλα με τις θεολογικές του σπουδές αναμείχθηκε με οργανώσεις ορθόδοξης νεολαίας. Το 1960 χειροτονήθηκε

διάκονος και πρεσβύτερος – αρχιμανδρίτης το 1964. Παράλληλα ξεκίνησε ιεραποστολικά ταξίδια στην Αφρική και κυρίως στην Ουγκάντα. Εκεί έμαθε τις τοπικές διαλέκτους, αναγκάστηκε όμως να αποχωρήσει όταν προσβλήθηκε από μαλάρια. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στις Φιλοσοφικές Σχολές του Αμβούργου και Μαρβούργου στη Γερμανία (1965-1969) ως υπότροφος του γερμανικού Ιδρύματος “Alexander von Humboldt”.
Μετά την επιστροφή του στην Αθήνα οργάνωσε και διεύθυνε το Διορθόδοξο Ιεραποστολικό Κέντρο “Πορευθέντες” καθώς επίσης και το Διορθόδοξο Κέντρο Αθηνών της Εκκλησίας της Ελλάδος (1971-1975). Η προσφορά του αναγνωρίστηκε σύντομα με τη χειροτονία του σε επίσκοπο Ανδρούσης το 1972. Τον ίδιο χρόνο ανέλαβε έκτακτος καθηγητής Ιστορίας των Θρησκευμάτων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Διευθυντής του Τομέα Θρησκειολογίας και Κοινωνιολογίας και Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και από το 1976 τακτικός καθηγητής. Έγινε επίσης γενικός διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Παράλληλα ανέπτυξε και επιστημονική δραστηριότητα. Εξέδιδε το περιοδικό “Πορευθέντες” στην ελληνική και αγγλική σε όλη τη δεκαετία 1960-1970. Το 1981, μετά την πλήρη αποκατάσταση της υγείας του, αναχώρησε και πάλι για την Αφρική, αυτή τη φορά ως Μητροπολίτης Ανατολικής Αφρικής. Η δικαιοδοσία του εκεί περιλάμβανε την Κένυα, την Ουγκάντα και την Τανζανία, όπου πραγματοποίησε τεράστιο έργο αναφορικά με τη λειτουργία της εκεί εκκλησίας. Μετά από 10 χρόνια επέστρεψε στην Αθήνα.

Απολυτήριο Γυμνασίου (1947, με άριστα 19.9/11). Πτυχίο Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1952, με άριστα 9,53). Μεταπτυχιακές σπουδές Θρησκειολογίας, Εθνολογίας, Ιεραποστολικής, Αφρικανολογίας στα Πανεπιστήμια

Αμβούργου και Μαρβούργου Γερμανίας· ερευνητική εργασία στο Makerere University College, Καμπάλα, Ουγκάντα, ως υπότροφος του γερμανικού Ιδρύματος Alexander von Humboldt (1965-69). Διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1970, ομόφωνα άριστα). Στη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας (1952-54) φοίτησε στις Σχολές Εφέδρων Αξιωματικών Σύρου και Διαβιβάσεων Χαϊδαρίου (και στις δύο πρώτευσε και έγινε αρχηγός Σχολής). Μελέτησε τα διάφορα θρησκεύματα (Ινδουϊσμό, Βουδδισμό, Ταοϊσμό, Κομφουκιανισμό, Αφρικανικά θρησκεύματα, Ισλάμ) στις χώρες που ακμάζουν (Ινδία, Ταϋλάνδη, Κεϋλάνη, Κορέα, Ιαπωνία, Κίνα, Κένυα, Ουγκάντα, Τανζανία, Νιγηρία, Βραζιλία, Καραβαϊκή, Λίβανο, Συρία, Αίγυπτο, Τουρκία κ.α.)

Ιεροκήρυξ· πνευματική εργασία μεταξύ των νέων, κυρίως των φοιτητών. Υπεύθυνος βιβλικών μελετών και φροντιστηρίων εκκλησιαστικών στελεχών· αρχηγός νεανικών και φοιτητικών κατασκηνώσεων και ιεραποστολικών προσπαθειών σε ακριτικές περιοχές (1954-60).

Χειροτονία εις διάκονο (1960). Ίδρυση του Διορθοδόξου Ιεραποστολικού Κέντρου «Πορευθέντες» (1961), το οποίο διευθύνει ως σήμερα. Με εντολή της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, συνέγραψε τα Βοηθήματα για τους διδάσκοντες στα Μέσα Κατηχητικά Σχολεία της Εκκλησίας της Ελλάδος (1960-62).

Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και έλαβε το οφφίκιο του αρχιμανδρίτου το 1964. Ιεραποστολική προσπάθεια στην Ανατολική Αφρική (1964). Στη διάρκεια των σπουδών του στη Γερμανία εξυπηρέτησε ιερατικώς τους εκεί έλληνες εργάτες και φοιτητές.

Τον Νοέμβριο 1972 χειροτονήθηκε Τιτουλάριος επίσκοπος Ανδρούσης, για την πλήρωση της νομοθετημένης επισκοπικής θέσεως του Γενικού Διευθυντού της «Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος». Από τη θέση αυτή προώθησε διάφορα θεολογικά, εκπαιδευτικά, οικοδομικά και εκδοτικά προγράμματα της Εκκλησίας. Επίσης κινητοποίησε τους αρμοδίους παράγοντες του Υπουργείου Πολιτισμού και τις Ι. Μητροπόλεις της Ελλάδος για την καταγραφή της εκκλησιαστικής κειμηλιακής περιουσίας.

Ιδιαίτερα ανέπτυξε τον τομέα εξωτερικής ιεραποστολής με τη συνεχή συμπαράσταση στα ιεραποστολικά κλιμάκια Κορέας, Ινδίας, Αφρικής, και με την οργάνωση της Εβδομάδος Εξωτερικής Ιεραποστολής. Παρητήθη όταν εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Τιράνων (24.6.1992).

Διετέλεσε εντεταλμένος Σύμβουλος του Δ.Σ. Ανωτέρας Σχολής Κοινωνικής Εργασίας-Διακονισσών (1977-84)· μέλος του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου

της Εκκλησίας της Ελλάδος (1977-85)· του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Εκκλησιαστικής Εκπαιδεύσεως Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (1977-82)· του Δ.Σ. της Ευρωπαϊκής Λέσχης Υγείας· του Δ.Σ. της Επιτροπής για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς τής Κύπρου (1985-91)· της Επιτροπής Υποτροφιών Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης» (1978-94). Εταίρος της εν Αθήναις Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας (1994 εξ.). Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος «Αλεξάνδρος Ωνάσης» (1994-2005.).

Γενικός Γραμματεύς της «Εκτελεστικής Επιτροπής δια την Εξωτερικήν Ιεραποστολήν» του «Συνδέσμου» (1958-61). Αντιπρόεδρος του Διεθνούς Οργανισμού Ορθοδόξου Νεολαίας «Σύνδεσμος» (1964-77). Μέλος της Διεθνούς «Επιτροπής για ιεραποστολικές μελέτες» του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (1963-69). Γραμματεύς για την «Ιεραποστολική έρευνα και τις σχέσεις με τις Ορθόδοξες Εκκλησίες» στη Γενική Γραμματεία του Π.Σ.Ε. (Γενεύη, 1969-71). Έλαβε μέρος στις Συνελεύσεις Παγκοσμίου Ιεραποστολής και Ευαγγελισμού (Μεξικό 1963, Μπανγκόκ 1973, Μελβούρνη 1980, Σαν Αντόνιο 1989) και τις Συνελεύσεις του Π.Σ.Ε. (Ουψάλα 1968, Ναϊρόμπη 1975, Βανκούβερ 1983, Καμπέρα 1991, Χαράρε 1998, Πόρτο Αλέγρε 2006).

Μέλος πολλών διεθνών επιστημονικών επιτροπών, όπως: της «Γερμανικής Εταιρείας για την Ιεραποστολική»· της «Διεθνούς Εταιρείας Ιεραποστολικών Μελετών»· της Διαχριστιανικής Επιτροπής Π.Σ.Ε. για το διάλογο με άλλες θρησκείες και ιδεολογίες (1975-83)· της Μικτής Επιτροπής του «Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών» και της Συνελεύσεως των Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων «Islam in Europe» Committee (1989-91)· του «Διεθνούς Συμβουλίου» του World Conference on Religion and Peace (1985-94).

Από το 1959 μετέχει ενεργώς σε πολυάριθμα διεθνή συνέδρια, διορθόδοξες, διαχριστιανικές και διαθρησκειακές συσκέψεις, εκπροσωπώντας την Εκκλησία ή την επιστήμη σε διαφόρους διεθνείς Οργανισμούς. Έχει δώσει διαλέξεις σε διάφορα πανεπιστημιακά κέντρα του εξωτερικού, σχετικά με τη σύγχρονη χριστιανική σκέψη, τον διαθρισκειακό διάλογο, την παγκόσμια αλληλεγγύη και ειρήνη. Επίτιμο μέλος του Kuratorium του Ρωμαιοκαθολικού Ιδρύματος Pro Oriente, Βιέννη (1989 εξ.). Πρόεδρος-Συντονιστής της Commission on World Mission and Evangelism του Π.Σ.Ε. (1984-1991). Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Π.Σ.Ε. (1998 – 2006) και της Επιτροπής «Πίστις και Τάξις» (2000 – 2006). Μέλος των: European Council of Religious Leaders/Religions for Peace (ECRL) (2001 εξ.) και Council of 100, World Economic Forum, Davos (2003). Αντιπρόεδροςτης Conference of European Churches (2003 εξ.). Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (2006 εξ.). Επίτιμος Πρόεδρος της

“Παγκοσμίου Διασκέψεως των Θρησκειών για την Ειρήνη” (2006).

πηγή: www.pemptousia.gr
Διαβάστε επίσης:
Ντοκιμαντέρ: “Αναστάσιος – Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας, 50 Χρόνια Αρχιερωσύνης” στο Κανάλι της Βουλής